

foraarsage en Indtægtsnedgang for Statskassen. Forslaget om en Formue- og Indkomstskat i Forbindelse med Forslaget om Skatteoverførelse maa efter de Oplysninger, der foreligge, antages at ville bringe Statskassen en Indtægtsnedgang aarlig af 1,841,000 Kr. Forslaget om Afløsning af Tiender vil ogsaa bringe Statskassen en Byrde; hvor stor denne vil blive i de nærmeste Aar, er det i Øjeblikket umuligt at sige, thi det beror jo paa, hvornaar der indtræder saadanne Pengeforshold, at man kan skride til en Tiendeafløsning i det store. Naar saadanne Pengeforshold indtræde, vil det kunne antages, at Statskassens aarlige Udgift til Tiendeafløsningen vil blive ca. 1,300,000 Kr., nemlig noget over 1 Million til Forrentning af de Beløb, som Statskassen ifølge Lovforslaget skal tilskyde, og 250,000 Kr., som udgør Skatten af Tiender, og som jo helt bortfalder, samtidig med at alle Tiender afløses. Saa længe Afløsning i det store ikke har fundet Sted, vil det Beløb, som Tiendeafløsningen vil koste Statskassen om Aaret, kun blive forholdsvis ringe; det vil jo da indskrænke sig til Renten af den ene Million om Aaret, som Statskassen skal tilskyde til Afløsningen, og muligvis en Rentedifference paa de 3 Mill. Kr. om Aaret, som Statskassen ifølge Forslaget skal være pligtig at yde Tiendeyderne som Tiendelaan. Det kan altsaa antages, at saa længe vi ikke naa til en Tiendeafløsning i det store, vil det stille sig saaledes, at Forslaget det første Aar, hvori det virker, vil koste Statskassen ca. et halvt Hundrede Tusinde Kroner, i det næste Aar 100,000 Kr. og saaledes voksende med et halvt hundrede Tusinde Kroner.

Det vil imidlertid være rigtigst, naar man vil undersøge det Spørgsmaal, om Statskassen vil kunne taale den Indtægtsnedgang, det Tab, som samtlige Lovforslag ville foraarsage — i hvilken Henseende jeg mener at kunne se bort fra det fjerde Lovforslag, der kun i en ganske ringe Grad vil berøre Statskassen — at se paa Forholdet, saaledes som det vil stille sig, naar Lovforslagene komme til at virke i deres fulde Omfang, og altsaa gaa ud fra de 1,300,000 Kr., som det kan antages, at Tiendeafløsningsloven, naar det kommer paa det højeste, vil koste Statskassen om Aaret. Det samlede Beløb, som Statskassen saaledes vil komme til at miste aarligt, vil da beløbe sig til lidt over 3 Mill. Kr. At Statskassen vil kunne taale en saadan Indtægtsnedgang, kan ikke betvivles. Jeg kan i saa Henseende først og fremmest

henvise til de Udtalelser, der fremkom fra Finansminister Lüttichau i Samlingen 1896—97, hvor han med Henblik paa den Skattereform, som da paatænkte, udtalte, at Statskassen vilde kunne taale en samlet udækket Indtægtsnedgang af ca. 2½ Mill. Kr.; og naar man da ser hen til, i hvilken Grad Statsindtægterne i de siden da forløbne 4 Aar ere voksende, kan der ikke være nogen Tvivl om, at kunde Statskassen den Gang taale en Indtægtsnedgang af 2½ Mill. Kr., vil den nu med største Lethed kunne taale en Nedgang af lidt over 3 Mill. Kr. For øvrigt er det jo noget, som alle vi, efter det Kendskab, vi have til Statshusholdningens Tilstand, vide, at Statens Indtægter i en meget lang Række af Aar have været saaledes, at de meget væsentlig have overskredet Udgifterne. Nu kan det jo være, som den ærede Finansminister forleden Dag udtalte, at det i Øjeblikket kan se lidt anderledes ud, men jeg tror dog ikke, at nogen, naar man ser hen til det lange Løb, virkelig vil tage Hensyn til en saadan øjeblikkelig Tilbagegang eller mindre stærk Stigning i Indtægterne, naar man ser, at den er foraarsaget for en væsentlig Post derved, at en enkelt Artikel paa Grund af øjeblikkelige Forhold pludselig er stegen meget stærkt i Pris. Al Erfaring viser, at den Slags pludselige og stærke Prisstigninger ikke holde ved ret længe, at det ikke varer længe, inden man kommer ind i den tidligere normale Tilstand, muligvis med en lille Forhøjelse, men i alt Fald saaledes, at man kommer bort fra den overordentlig store Prisstigning. Ogsaa det andet, som den ærede Finansminister nævnede, nemlig Nedgang i de sidst forløbne 6 Maaneder i Toldindtægterne, turde være noget, der ikke har Udsigt til at vedblive, men som ligefrem er en Følge af den store Arbejdsstandsning, vi havde sidste Sommer, og som selvfølgelig har maattet indskrænke baade Befolkningens Købeevne og Befolkningens Købetrang og derigennem ogsaa ganske naturligt har maattet indskrænke Beløbet af Statens indirekte Afgifter. Og for øvrigt maatte jo ogsaa de Udtalelser, som den ærede Finansminister fremkom med i Tirsdags, forstaas saaledes, at der i og for sig intet kunde være i Vejen fra Statskassens Side. Det blev jo sagt af den ærede Finansminister, ogsaa med en eventuel Skattereform for Øje, at Statskassens Tilstand maatte reelt set siges at være god, baade hvad den aarlige Balance angik, og ogsaa hvad den egentlige Status angik, og at naar det kunde se betænkeligt ud i